

Mali koraki za velike dosežke

Letna konferenca Zveze rezervnih vojaških starešin KS »dr. Petra Držaja,« se je tokrat odvijala sproščeno, v znamenju iskrenosti, ugotovitev in želja po večji delavnosti, žal pa pretežno brez mladih rezervnih starešin. Poročilo, ki ga je podal predsednik dr. Ljubo Djordjević, je bilo pošteno, brez olepšav in je spodbudilo udeležence h konkretni razpravi, v kateri je tičalo bistveno vprašanje, zakaj omlednost, večinoma neaktivnost pri delovanju večine rezervnih vojaških starešin?

Ali je to višina članarine 60 dinarjev letno, ali so to okostenela predavanja, ali so vzrok nenapredovanja članov, morda tudi status organizacije, ki je društvo, slabo seznanjanje članov s tekočimi dogajanjem v naši armadi? In to v organizaciji, ki bi v primeru potrebe ne bila prav nič rezervna! Kako torej pritegniti članstvo, da bo voljno dela in izpolnjevanja pomembnih nalog? Odgovori na vprašanja seveda ležijo v programu dela, ki pa ga je potrebno urediti. Prisotni člani zveze rezervnih starešin so zato podprli predlog malih korakov za velike dosežke. Najprej so se odločili za spoznavanje članstva med seboj, kar naj bi storili tudi z družabnim srečanjem, če bo potrebno. Več časa in moči bo potrebno nameniti stiku z armado, kjer naj bi si starešine nasploh večkrat ogledali najnovejše, zanimive dosežke sodobnega orožja, pri tem pa bi morali pritegniti tudi starejše. Odveč tudi ne bo analiza nedelovanja, osebni stiki in pogovori s posamezniki. V vsakem primeru bo potrebno pomladiti tudi vodstvo, omogočiti delovanje vsem, ki so voljni in zmožni. Naloge odbora ob podpori članstva so torej obsežne, niso pa neuresničljive. Resnici na ljubo pa je potrebno tudi povedati, da so določeni uspehi vendarle tudi bili, saj sila primerno deluje nekaj odborov. Med temi gre zlasti pohvaliti delovanje odbora (komisije) za razvijanje tradicij NOB, ki izredno plodno sodeluje s šolo »Rihard Jakopič.«

Bogomir Šefić

Decembra lani je taborniški odred Dobre volje praznoval 30 let delovanja. Na slavnostni seji, ki so jo imeli v skupščinskih dvorani, so podelili taborniška priznanja, v Medvodah pa so imeli ob tem jubileju člani odreda slovesnost ob ustanovitvi novega odreda, s krajšim kulturnim programom

Poklonili so se padlim

V spomin na 31. december leta 1943, ko je v Gramozni jami v Medvodah pod streli padlo 25 talcev, je tu vsako leto spominska slovesnost. Med padlimi so tudi nekdanji borci »mrtvega bataljona« Prešernove brigade, ki so bili zadnji boj s sovražnikom na Pokljuki, in teh dogodkov se krajani Medvod in okoliških krajev vselej spominjajo. Kljub slabemu vremenu se je na ta dan pred spomenikom zbralo precejšnje število nekdanjih borcev, znancev in prijateljev ustrljenih, mladine in krajanov, da bi z minuto molka počastili spomin na ustreljene.

Na slovesnosti so sodelovali tudi recitatorji, člani DPD Svoboda Medvode, moški pevski zbor in medvoška pihalna godba. Vsem zbranim pa je spregovoril predsednik KO ZB NOV Medvode Karel Notar. Med ustreljenimi v gramozni jami je bil tudi oče Antona Okorna s Kokrice. Sin že vrsto let živi in dela v Avstraliji. Ko je po tolikih letih zvedel, kje je padel oče, je prišel na spominsko slovesnost, ne glede na oddaljenost in stroške, in, kot pravi sam, bo tako tudi v prihodnje.

Jože Čurin

NAŠA ANKETA

Za veliko denarja dovolj toplote

Po številnih dokaj milih zimah smo se kar odvadili hujšega mraza, zato smo v začetku letošnjega leta, ko se je živo srebro v termometrih spustilo na minus 20 ali celo več stopinj Celzija, kar pošteno pihali v roke. Takšen mraz nam je povzročil precej preglavic — od prometa do tistih pri vzdrževanju raznih instalacij — kljub vsemu pa je bilo v večini stanovanj kar prijetno toplo, za kar pa je bilo treba globoko seči v denarnice.

V naši tokratni anketi smo občane spraševali, kako so prestali najbolj mrzle dni letošnjega januarja. Takole so nam povedali:

FERDINAND KOŠIR: »Ne, zeblo me ravno ni. Stanovanje si grejem s termoakumulacijsko pečjo, čeprav je ogrevanje z električno energijo draga zadeva, a je je bilo vsaj dovolj. Ogrevanje me mesečno stane 4000 dinarjev.«

KATICA ŠMILJIČ: »Tudi mene v najbolj mrzlih dneh ni zeblo. Stanujem v zasebni sobi, ki jo ogrevajo s centralno kurjavo, ki je zagotavljala dovolj toplote tudi takrat, ko je bilo najbolj mraz. Za sobo pla-

čujem 3000 dinarjev mesečno, v to ceno pa je vračunano tudi ogrevanje.«

MARJAN KERKOČ: »Sedaj, ko je minus 5 stopinj, je že prav toplo, a me tudi, ko je bilo bolj mraz, ni zeblo. Stanovanje si grejem s centralno kurjavo, ki ima skupno kotlovnico za tri bloke. Pretirano vroče v stanovanju ni bilo, vendar pa se je temperatura povzpela na 18, 19 stopinj, kar je za silo vendarle dovolj za dobro počutje. Ker imam majhno stanovanje, tudi stroški za ogrevanje niso pretirani.«

MARJAN SKUBE: »Ja, zunaj je že bilo mraz, zato pa smo v stanovanju poskrbeli, da je bilo dovolj toplo. Ogrevamo ga z etažno centralno kurjavo, ki jo kurimo z drvmi in ker jih imamo dovolj, nas ni zeblo.«

